

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

ha- Boneh

Lemberg, Shanah 1 (1904) ; damit Erscheinen eingestellt

לארכיון קוקוליב.

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12870](#)

לְבֵי לְחוֹקְקִי יִשְׂרָאֵל.

כבר צוחו קמאי דקמאי רבנן קשיישאי כי ראוי להרבנים נדולי הדור כי ישנו כי על מפדרי הלווחות לבל תצא מכשלה מת' ראה בשווית חותם סופר ח' סי' ל' ח' ומקום הנicho לוי להתנדר בו להעיר אונן כי נחין מאד להדפים בהלווחות זמני ליקוי החזקה יהלבנה אשר יקרו ויאתו במשך השנה ובפרט הליקויים אשר יראו בארץ אירופה, כי כמה פעמים יולד וווצמה מוה השנתנות הדין בדינו ומני קודוש לבנה ונפקא מינה רבתיה בוה לענין דין באשר אבאך:

בשם סנהדרין דף מ"א ע"ב איתא דין לברך על הלבנה אלא עד שתתמלא פנימתה ואנן פסקין כנהדרעי דאמרו עד שישה עשר ורוב הפסוקים העלו להלכה כי אין לברך עלי אלא עד ט' ימים משעת המולד עי' ברמב"ם הלכות ברכות פ' ו' ובישע' אוח' סי' תב'ו שהביא הרמא ז'ל בשם תשובה מהרייל כי אין לקדש אותה אלא עד חמץ זמן כי' יט' ימים ייב' שעוט תשצ'ן חלקים מרגע המולד, וע' בדברי רבנו הב' בטור או'יח' סי' תב'ו שהביא הרמא ז'ל בשם תשובה מהרייל כי אין לקדש אותה אלא עד נינוד אמיתי בודאי שאנן לברך עליה אח'כ אבל בסתמא סמיכין על החשבון שמסרו לנו רבותינו שהוא מולד הisha נהי מולד האמציע אפי' אם הי' ליקוי לבנה שאנו רואים מולד האמווי קודם המולד שלנו — והרמא שם בדברי משה תהה על דברי הב' דט'ש אם הננו רואים את המולד האמיתי בליקוי לבנה או בעת ליקוי החמה בשעת המולד שאו היה רגע המולד ממש ע"ש שתידין בדוחק.

אולס ואת ברור להלכה מדבריו ורבנו הב' כי אחר ליקוי לבנה אין לקדש אותה בברכה כי או נתמלא פנימתה של לבנה והוא במלואה ממש כי אח'כ מתמעט אור הלבנה הlion וחסוך עי' פרמי' סי' תב'ו. והנה בשעת שם הביא דברי הנוב' שאם הי' השטמים מכוסים בעבים וחוותן מצומצם שבבוד אשר יגמרו הצבור תפלה ש'ע' עברו ומן קידוש לבנה צריך להפסיק בק'ש ובדרכו ולקדש את הלבנה עד י'ד אדר חי'יח' סי' מ"א שבtab שם בן נם לענין אם לא יוכל לkadsh את הלבנה עד י'ד אדר ובאמתן קדיאת המנילה נראתה הלבנה צריכים להפסיק קדיאתה ולקדש את הלבנה אם הוא בזמן שאחר קדיאת המנילה יעבור ומנה ע'ש ובישוט אמרנו נועם סי' לא העלה להלכה שמוטר לkadsh את הלבנה באמצע קדיאת המנילה אפי' אם יש עוד שהות לkadsha כל הלילהอลם הגאון מהרי' מרגלית בשער אפרדים שער נ'ז פסק בחנו'ב. והנה זה וודאי ברור אם נראה ליקוי לבנה אחר אמצע כי' יט' יב' שעוט תשצ'ן חלקים משעת המולד הינו אחר י'ד מעלה י'ח שעוט כי' יט' יב' מינוטין אחר מולד האמציע שאנו מחשבים באשר יקרה כמה פעמים כי ליקוי הלבנה והוא מאוחר הרבה שעוט אחריו כלות ומן קידוש לבנה המצוין בלוחות לפי חשבון מולד האמציע או וודאי אסור להפסיק את קדיאת המנילה או בק'ש וברכות' כדי לkadsh את הלבנה לפ'ד הנוב' עיג' שאח'כ יכלה ומן קידוש לבנה לפי חשבון מולד האמציע דהא יש עדין שהות לkadsh אותה אח'כ עד ומן הליקוי אשר אך או נתמלא פנימתה בnodע ואם כי רבנו הב' לא כתוב בפירוש אם מותר לkadsh את הלבנה אפי' אחר כלות אמצע כי' יט' יב' תשצ'ן מהמולד האמציע אם הוא לפני הליקוי בעט שנדע כי לא נתמלא עוד פנימתה יונן כי ייה' הליקוי אח'כ. בכ' אם לא בפירוש אמר מכללא נשמע כי ידיעת ההביבות אחת הוא. כי כמו אשר לאחר הליקוי אין לkadsh אותה אפי' לא עבר עוד ומן אמצע כי' יט' יב' תשצ'ן מהמולד האמציע טפנ' כי בעת הליקוי כבר נתמלא פנימתה כמו כן

להיפך קודם הליקוי סותר לביך עליי אפי' עבר חצי ומפני שבת שצער כי עד הליקוי לא נתמלא עוד פנימתה וברכבת קידוש לבנה הלא תלוי אך בזה אם נתמלא פנימתה או לא נתמלא כדרטבה מהשיס סנהדרין הניל ואך זמני קביעות המועדים וריח תלוי לפי מולד ירושלים וברכבת קידוש לבנה תלוי הוא בכל מקום אם הנני דואים אם לא נתמלא עיר פנימתה של לבנה [ובזה טוישב קושית הפטריין בסדי תבי בא"א סיק ייב זע' בדברי הב"י] ואך בסתמא סטכין נס על קידוש לבנה לפי חשבון מולד גאנצשטי בטיש הב"י. ועיב ראיו ונכון כי בלוחות השנה לישראל יהיו נדפסות נס ומני הליקוי למטען לא יצטרכו להפסיק בכך כי באמצעות יקרה הליקוי אחר אמצע כ"ש ייב תשצער. וכן לפעמים אותה עד הוטן ההוא כי באמצעות יקרה הליקוי אחר אמצע כ"ש ייב תשצער. וכן לפעמים אם יהיה פניהם השטחים מוכסום בעבים עד כלות ומפני כ"ש ייב תשצער אותה עיר ואם יהי נדפס בהלוחות מומן הליקוי או ידעו כי יכולין עוד לקדרש אותה בברכה עד אחר הליקוי אם הליקוי היה אחר כלות ומפני כ"ש ייב תשצער. וכן להיפך כטו לפשל סוף וממן קידוש לבנה של חודש ניסן דהאי שתא הי' רשום בהלוחות כי זמנה כל ליל אי' דפסח לפי חשבון מולד האמצעי ובאמת לא הי' ומפני קידוש לבנה כל הלילה כי בשעה 11, מינוט 48 קודם חצות או הי' ליקוי לבנה עד שעה 2, מינוט 52 אחר חצות ועל נධולי הרור עני העדר להזכיר את מסדרו הלוחות כי ידפסו את ומני הליקויים באיזה שעה ובאיזה רגע יהי ובחוודש אשר יהיה בו הליקוי יצינו את סוף וממן קידוש לבנה עד הליקוי אע"ז דע"פ חשבון מולד האמצעי היה סוף וממן קידוש לבנה מוקדם או מאוחר מומן הליקוי. ומציה לפרש.

מארין בחודש יו' תרס"ג. אליעזר סג"ל צוקערבראָד.

לְקָחْ טֹוב.

תנא רבי אליהו כל השינה הלוות בכל יום מובטח לו שהו בין עולם הבא שנאסר הליכות עולם לו אל תקרי הליכות אלא הלוות (סיום טס' נדה)

כמו כל הדברים ההווים אשר חווינם נפרץ בכל עת ובכל שעה אשר לו יהיה מפלאי התרבל אין איש מתרפע מהם ולא ישימו עליהם לב בן גם המאמר זה אשר הצגתי בזה מפהח החרגל שהרגלנו בו לאומרו בכל יום לנו אין איש שם על לב עלייו להבינו על בריו אשר אמנים לנו כולו מקשה הוא. א') אומרו מובטח לו שהוא בין עולם הבא ומדוע לא אמר שיחי' לו חלק לעולם הבא ? ב') אם כוונתו על רב טוב הצפין לשברו בעולם הבא הלא כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא ? ולמפני להסר את מסוכתו ולבוא פנימה אל חזורי משכיתו להבין שמוועה ולקחת לך טוב אשר ילמד לענויים דרכיו החיים הנצחיים. עליינו להטיף דברים אחרים על "שאלת היהדות" המנסרת בעת בשמי ישראל ובוקעת חלוני רקיע היהדות :